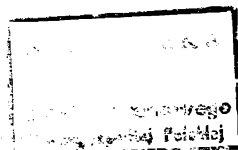

B62L 5/02

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 36086

Kl. 63 i, 9

Zjednoczone Zakłady Rowerowe
Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione
(Bydgoszcz, Polska)

Wewnętrzny hamulec piastowy, zwłaszcza do piasty rowerowej

Udzielono patentu z mocą od dnia 12 lipca 1951 r.

Wynalazek dotyczy hamulca, zwłaszcza do piasty rowerowej, posiadającego szczególnie ukształtowany narząd rozpierający tuleję hamulcową piasty.

W znanym wykonaniu stożek rozpierający posiada występy, tuleja zaś jest zaopatrzona na końcach w stożkowe wyżłobienia, dzięki czemu rozpieranie tulei hamulcowej może być zachowane nawet bez wymiany tej tulei, jedynie przez zastąpienie stożka rozpierającego.

Hamulec według wynalazku posiada natomiast na jednym lub dwóch stożkach rozpierających występy, które biegną zasadniczo w kierunku tworzącej i przylegają do gładkich wydrążonych powierzchni stożkowych lub do podobnych występów, wykonanych na wydrążonych stożkowych końcach tulei hamulcowej.

Przykład wykonania przedmiotu wynalazku uwidoczniono na rysunku, na którym fig. 1

przedstawia przekrój podłużny piasty hamulcowej wolnego koła, a fig. 2 i 3 — stożek rozpierający według wynalazku w widoku perspektywicznym i w widoku z jednego jego końca.

W przykładzie wykonania, uwidocznionym na rysunku, na narzędzie napędowym 10 wewnątrz tulei piastowej 11 umieszczona jest walcowa zapadka zaciskowa 12 ze znanej konstrukcji pierścieniem prowadniczym 13, w którym przesuwany narząd rozpierający 14 może być poruszany osiowo za pomocą zębów 15, umieszczonych na przeciwległych płaszczyznach końcowych tego narządu rozpierającego 14 i walcowego pierścienia prowadniczego 13. Na osi 16 koła umocowany jest ponadto w znany sposób drugi nieprzesuwany narząd rozpierający 17, zabezpieczony na kole jezdnym przed obracaniem się i wchodzący w drugi koniec tulei piastowej 11. Między narządami rozpierającymi, jak również

na obu tych narządach, umieszczona jest tuleja hamulcowa 18, składająca się z kilku części, na przykład z dwóch, zmontowana pierścieniem sprężynującym 19. Zastawka sprzęgająca 20, umieszczona na narzędziu rozpirającym 14, stanowi nieobrotowy narząd do łączenia tulei hamulcowej 18 przy obrocie wstecznym narzędzia napędowego 10 i zapobiega wstecznemu obracaniu się narzędzia rozpirającego 14.

Tuleja hamulcowa jest wyżłobiona na obydwóch swych końcach, podobnie jak w znanych urządzeniach. Jeden lub obydwa narzędzia rozpirające 14, 17 są zaopatrzone na swej powierzchni w żłobki 27 wzdłuż linii tworzącej, wskutek czego powstają żeberkowane występy 28, do których przylegają wydrążone powierzchnie stożkowe tulei hamulcowej 18. Dzięki takiemu wykonaniu przy nastawieniu hamulca tuleja hamulcowa zostaje rozpięta na swych występach i rozszerzana na boki, ustawiając się przez wychylenie w ten sposób na występach, że boczne części szczęk hamulcowych przylegają sprężynująco do przeciwnej powierzchni hamulcowej.

Zamiast żłobków 27 mogą być zastosowane wyfrezowania, np. szczeliny 26, w które wcho-

dzą wystające do wewnątrz wpustki 23 tulei hamulcowej, stanowiące zabezpieczenie przed obracaniem się.

Z występami stożka rozpirającego mogą współpracować przy rozpiraniu znajdujące się naprzeciw nich występy, wysięgające do wewnątrz wydrążonej powierzchni stożka tulei hamulcowej.

Zastrzeżenia patentowe

1. Wewnętrzny hamulec piastowy, zwłaszcza do piasty rowerowej, znamienny tym, że występy (28), biegnące zasadniczo w kierunku tworzącej, są umieszczone na jednym lub na obu narzędziach rozpirających (14, 17) i przylegają do gładkich wydrążonych powierzchni stożkowych lub do odpowiednich występów na wydrążonych stożkowatych końcach tulei hamulcowej (18).
2. Hamulec według zastrz. 1, znamienny tym, że występy (28) są utworzone przez żłobkowane wyfrezowania w płaszczy narzędziów rozpirających (14, 17).

Zjednoczone Zakłady Rowerowe
Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione
Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

Fig. 1

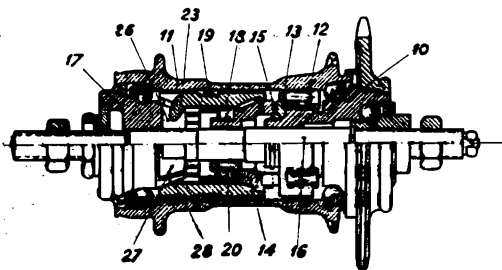

Fig. 2

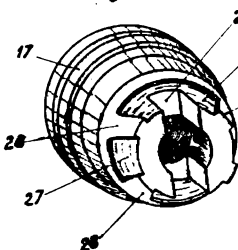

Fig. 3

